

7) w art. 10 ust. 2:

- a) w pkt 1 liczbę „25%” zastępuje się liczbą „48%”;
b) w pkt 2 po lit. f) dodaje się nowe lit. g), h), i), j), k), l) i ł) o brzmieniu:

„g) zespoły wypasowe owiec, zorganizowane na podstawie regulaminu, potwierdzonego przez Ministerstwo Rolnictwa, którym prezydja rad narodowych wydzierżawiły będące w ich zarządzie grunty (pastwiska), wchodzące w skład Państwowego Funduszu Ziemi,

h) osoby fizyczne co do gruntów, stanowiących współwłasność, a użytkowanych jako hale wypasowe,

i) wspólnoty gromadzkie co do gruntów, użytkowanych jako pastwiska,

j) osoby fizyczne, zorganizowane w tzw. gminy urbanialne co do gruntów, stanowiących współwłasność tych osób,

k) osoby fizyczne co do gruntów, wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi, a oddanych do zagospodarowania,

l) osoby fizyczne i zespoły uprawowe co do gruntów, leżących odlegiem co najmniej od dwóch lat i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych, przydzielonych im do zagospodarowania co najmniej na okres trzech lat na podstawie umowy, zawartej przez prezydium gminnej rady narodowej,

ł) osoby fizyczne, trudniące się czynnościami furmaństwa, wykonywanymi osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny, co do przychodów z tych czynności.”;

8) w art. 11:

a) w ust. 2 liczbę „7.800” zastępuje się liczbą „12.400”;

b) dotychczasowy przepis ust. 6 skreśla się;

9) w art. 12 ust. 3 po kropce dodaje się zdania:

„Decyzja w sprawie przyznania ulgi może być wydana wyłącznie w tym roku podatkowym, za który

ulga się należy. Jeżeli okoliczności uzasadniające udzielenie ulgi zaistniały w miesiącu grudniu roku podatkowego, decyzja w sprawie przyznania ulgi może być wydana najpóźniej w miesiącu styczniu roku następnego.”;

10) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa może w poszczególnych latach podatkowych w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach:

1) przyznawać częściowe lub całkowite zwolnienie od podatku w stosunku do wszystkich lub niektórych grup podatników, a w szczególności w stosunku do członków zrzeseń uprawy ziemi,

2) obniżać podstawę opodatkowania dla niektórych grup gospodarstw rolnych.

2. Uprawnienia, określone w ust. 1, Minister Finansów może przenosić na podległe organy”.

Art. 2. Zwolnienia od podatku, określone w art. 9 ust. 1 pkt 14 i 15 oraz w art. 11 ust. 6 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283) w stosunku do osób, które przejęły odłogi do zagospodarowania przed wejściem w życie niniejszej ustawy za zgodą i wiedzą terenowych organów władzy państwowej, zachowują moc aż do całkowitego ich wygaśnięcia pod warunkiem posiadania lub zawarcia na 1952 r. i lata następne przez te osoby umowy o zagospodarowaniu odlogów oraz uprawiania w całości użytków rolnych własnego gospodarstwa.

Art. 3. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Finansów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

216

USTAWA

z dnia 10 lipca 1952 r.

o zmianie ustawy o obowiązku społecznego oszczędzania.

Art. 1. W art. 24 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U.R.P. z 1948 r. Nr 10, poz. 74, Nr 36, poz. 256 i Nr 52, poz. 415, z 1949 r. Nr 7, poz. 42 i Nr 21, poz. 136, z 1951 r. Nr 33, poz. 258 oraz z 1952 r. Nr 12, poz. 72) dodaje się ust. 3 i 4 następującej treści:

„3. Dłużnicy Państwowego Funduszu Ziemi, posiadający wkłady oszczędnościowe w funduszu B. Społecznego Funduszu Oszczędnościowego, mogą ponadto żądać przelania z ich wkładów na Państwowy Fundusz Ziemi kwot, odpowiadających ratom należności Państwowego Funduszu Ziemi, płatnym w 1952 r.

4. Płatnicy opłaty elektryfikacyjnej, dla których podstawa opodatkowania podatkiem gruntowym ustalona za 1952 r. nie przekracza 15.000 zł, a którym w

myśl § 6 uchwały Nr 515 Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji (Monitor Polski Nr A-71, poz. 920 i Nr A-85, poz. 1173), przysługują ulgi w opłatach na fundusz B. Społecznego Funduszu Oszczędnościowego w wysokości, określonej w tabelach 1 i 2, stanowiących załączniki do wspomnianej uchwały — mogą żądać przelania z ich wkładów oszczędnościowych odpowiednich kwot na pokrycie rat opłaty elektryfikacyjnej, płatnych w 1952 r.”

Art. 2. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Finansów w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*